

دکتر منوچهر ستوده

مجموعه کتیبه‌های ایرانی

CORPUS INSCRIPTIONUM IRANICARUM

مجلد چهل و نهم از قسمت چهارم کتیبه‌های فارسی تا اوایل صفویه که بتازگی از چاپ خارج شده، مربوط به ناحیه راجستان است که قسمت اول آن را مهرداد شکوهی بررسی کرده است. در این مجلد که ۹۳ صفحه متن و ۸۷ لوح‌دارد، شاترده شهرک راجستان و کتیبه‌های فارسی موجود در آنها مورد مطالعه قرار گرفته است. برای اینکه خوانندگان بتوانند منطقه بررسی شده را بشناسند، در اینجا شرح مختصری درباره حدود و سامان راجستان می‌نویسیم.^۱

راستان از نواحی غربی هندوستان است که در شرق ناحیه بنجاب و سند قرار گرفته است. سرچشمه‌های سند یعنی بنجاب با شعبه‌های سوتلچ (بکسر لام)، راوی، رشنا، جهلم (بکسر جیم و ضم لام) و چناب، هریک در دوآبی که به نام همان شعبه خوانده می‌شود، بهمودرودخانه سند می‌پیوندد و این رودخانه در تزدیک کراچی و تنه، کمی بالاتر از مدار رأس السرطان بهدریای آزاد می‌ریزد.

راستان در شرق رودخانه سند است و صحرای هندمیان رودخانه و راجستان فاصله شده، یعنی این صحرای مقداری از خاک بلوجستان و مقداری از خاک راجستان را گرفته است. منطقه‌ای که مهرداد شکوهی مورد مطالعه قرارداده، بالای مدار ۲۵ درجه شمالی و میان نصف‌النهار ۷۵-۷۰ درجه شرقی است.

بناهای تاریخی شهرکهایی که در این مجلد از آنها نام برده شده از این قرارند: ۱- اجر (فتح الف و کسر میم). ۲- بیانه (فتح باء و نون). ۳- چتسو (فتح چ). ۴- دھلپور (ضم دال). ۵- دیندوانه. ۶- هندئون (بکسر ها و فتح دال). ۷- جالور. ۸- کمان. ۹- ختو (فتح خاء). ۱۰- لادنون. ۱۱- مندر (فتح میم و ضم دال). ۱۲- مانگاوار. ۱۳- ناگاوار. ۱۴- نرآینه. ۱۵- سانجور. ۱۶- تجره (بکسر تاء و فتح جیم). ۱۷- تردی (ضم تاء).

اجمر

شهرک اجر در ۴۴۰ کیلومتری جنوب دھلی است و مرقد خواجه معین الدین چشتی - پیشوای

۱- جغرافیای منطقه را مترجم اشاره کرده است.

فرقهٔ چشتیه هند — در اینجاست.

مسجد آن بمسال ۵۹۵ قمری در زمان ایلتشم بنا شده است.

بیانه

بیانه در جنوب شرقی ناحیه راجستان و هفتاد کیلومتری شرق اگرہ است. قلعه شهر درشش کیلومتری غربی شهر، بر بالای تپه‌ای است که ۲۵۰ تا ۳۵۰ متر ارتفاع دارد و پیش از فتح هند به دست مسلمین در دست راجپوتها بود. سلطان محمد بن سام آن را فتح کرد و بدست فرمانده قوای خود بهاء الدین طغز — داد. قلعهٔ دیگری به نام «سلطان کوت» در زمان بهاء الدین ساخته شد. مسجد شهر که تا امروز برباست در این زمان ساخته شد. این شهر تا آخر دوران حکومت مغلان در دست مسلمین بود. فیروزشاه تلق مدتی در این شهر مانده است و کتبه‌ای از او به عنوان ابوظفر فیروز شاه در مسجد خرابه شهر باقی است. کتبهٔ دیگری در این شهر به نام ابراهیم شاه لودی است. آب انبار این شهر مورخ ۷۱۸ قمری است و در زمان قطب الدین مبارکشاه خلیجی ساخته شده است. مرقد اوحد خان مورخ ۸۲۴ قمری در این شهر است. ساختمان حظیره‌ای بدست امیر یوسف پسر ابراهیم هروی مورخ ۹۳۷ قمری بر جای است.

مدرسهٔ قدیمی بیانه در دوران حکمرانان اوحدی بنا شده است. اولخهٔ مندیر — مسجد قدیمی شهر — در دوران سلطنت سلاطین غوری و قسمت دیگر این بنایکه «اولخه مسجد» خوانده می‌شود، بدست کافورالسلطانی در زمان قطب الدین مبارکشاه ساخته شده است. مناری در این مسجد است که مورخ ۹۲۶ قمری است. در شمال سکنیه‌های پنج مسجد است که بدست نظام خان در دوران سلطنت ابراهیم شاه لودی ۹۳۴ تا ۹۴۴ (۹۳۴-۹۴۴) بنا شده است.

پاکتهٔ ۲ مظماخان باچتری^۳ آن در دوران سلطنت ابراهیم شاه اوحدی ساخته شده است. کتبهٔ مقبرهٔ فولاد محمد از پیروان تاج الدین محمد بدختانی همزمان با حظیرهٔ اوحدی است. ویجهٔ مندیرهٔ گره قلعه‌ای است در شمال سکنیه که سطح زیر بنای آن دو کیلومتر در سه کیلو متر است. بنایهای داخلی آن باقی است و خارج آن نیز ساخته‌هایی دیده می‌شود که مربوط به زمان سلطانان است.

کتبهٔ مناره داودخان از خاندان اوحدی مورخ ۸۶۱ است. این مناره زیر نظر مفیدخان عقدا ساخته شده است.

پاکنه‌خان خانان مورخ ۸ رمضان ۹۵۲ می‌باشد. نیلگرون‌کی مسجد کتبه‌ای دارد که ظاهرآ مربوط به بازار خاص است که بازار اصلی شهر است. این کتبه مورخ دوم محرم ۷۸۳ است.

کتبهٔ مرقد بی بی زرینه مورخ یکشنبه چهاردهم ماه شعبان سنّه ۹۴۲ است.

دیدوانه

دیدوانه در ۹۵ کیلومتری شرق ناگاوار است. این شهر اوایل قرن هفتم بدست مسلمین افتاد. سگ قبری مورخ ۶۰۶ هجری در این شهر بدست آمد که نشان می‌دهد از این تاریخ تا قرن هشتم این شهر در دست تلق سلطانان دهلي بوده است.

کتبهٔ مسجد حاجی بن محمد مورخ ۷۷۹ قمری.

۱— پاکنه به جای «باتولی» بزبان محلی و Step well به زبان انگلیسی گذاشته شد.

۲— چتری چهارستونی که بالای آن گنبد دارد.

کتبیه مسجد تنوالی (فتح تاء و نون) مورخ ۲۴ ربیع الاول سنه ۷۸۶ قمری.

کتبیه دروازه دهلی مورخ ربیع الآخر سنه ۸۴۰.

قلعه دروازه‌ای که قعلا در قلعه مسجد نگاهداری می‌شود. این کتبیه در زمان جلال الدین محمد

اکبر نوشته شده و سرکاری بنا با قاضی عمارالملک بوده است و تاریخ آن به حساب ابجد «بانی این قلعه یارب جاودان منصور باد» است.

هندتوں

هندتوں در ۲۶ درجه و ۴۴ دقیقه شمالی و ۷۵ درجه و سه دقیقه شرقی و سی کیلومتری جنوب غربی بیانه است. بیشتر جمیعت این شهر مسلمانند. در دوران حکمرانان اوحدی، این شهر در دست این خاندان بود و یوسفخان این شهر را برای اقامت خود برگردید. از آثار قدیمی یک پاکنه و دو چتری و چندین سنگ قبر بر جاست.

بر مرقد بی بی خدیجه یک چتری با هشت ستون ساخته‌اند. پانزده ربیع ۹۱۳ که روز فوت اوست برستگ قبرش نقر شده است.

پاوالی مسجد کتبیه‌ای با سه بیت شعر فارسی دارد. از این کتبیه معلوم می‌شود که سابقاً آن را رنگزون کی مسجد می‌خوانند. تاریخ کتبیه ۸۴۲ قمری است.

سنگ قبری مورخ ۲۵ رمضان ۸۴۶ قمری در این شهر است.

جالور

دهکدهٔ جالور در جنوب غربی راجستان، تزدیک سامان‌گجرات است. آبادی آن برداشته تپه است و دنباله آن پدشت می‌رسد. بر بالای تپه قلعه‌ایست که سه بارو دارد. دوباروی آن خراب شده است. باروی داخلی ۳۷۰X۳۵۰ متر است. این قلعه در دوران جهانگیر به سال ۱۰۱۷ ساخته شده است. جالور میان راجوتها و مسلمانان دست به دست گشته است. در دوران سلاطین خلنجی و تغلق دوازه تاریخی به وجود آمده است:

۱- عیدگاه در شمال غربی شهر. ۲- مسجد جامع که توپخانه نیز خوانده می‌شود. جالور مدتی در دست سلاطین گجرات بود. در این وقت شمس‌خان دندانی - برادر مظفرشاه (۷۹۳ تا ۸۱۴) آواری از خود در این شهر باقی گذاشت.

طرح جامع مسجد یا توپخانه با مسجد قوۃ الاسلام دهلی و جامع اجمیر و اوخر مندیب بیانه و مسجد قیمی کمان یکی است. کتبیه مسجد فارسی و به خط ثلث است. این مسجد در زمان ابوالمظفر تغلق شاه - زیر نظر شعبان حسن قرباش غرة شعبان ۷۲۳ ساخته شده است.

قلعه مسجد کتبیه‌اش بر سنگ مرمر و در محراب مرکزی مسجد است. بانی آن ملک کبیر سبحان - عامل مظفرشاه از سلاطین گجرات - بوده است. این مسجد روز چهار شنبه ماه ذی القعده سنه ۹۲۵ به اتمام رسید.

پاکنه عمره کتبیه‌ای دارد که زیاد فرسوده شده، نام سلطان ابوالفتح محمود بر آن واضح خوانده می‌شود. این مرد همان محمودشاه بایقرا از سلاطین گجرات است که از ۸۶۳ تا ۹۱۷ حکومت داشته است.

شاھوار مسجد در زمان شمس الدین مظفر، زیر نظر حسن داودخان در غره ربیع الآخر سنه ۹۲۹ ساخته شده است.

کمان

کمان برس راه قدیم دهلی بهبیانه است. قدمت آن به قبل از اسلام می‌رسد. سلاطین غوری آنچه را فتح کردند. کمان ظاهراً جزء ناحیه بیانه بوده، زیرا کتبیه آب‌ابار آن که تعمیر شده می‌رساند که آن را ابراهیم ابوبکر نوشری وان بدستور ملک الملوك شرق، نصرت‌خان – حاکم بیانه در دوران سلطنت بلان دراول رمضان ۶۶۹ هجری مرمیت آن به انعام رسیده است. کمان باید تا دوران سکندر لودی جزء بیانه بوده باشد، چه مسجد داخل استحکامات شهر به نام «چوراسی خمبد» (۴۸۰ استون) که تاریخ بنای آن رمضان ۶۰۰ است حدود ده سال اول فتح سلاطین غوری است.

ختو

ختو قصبه‌ایست در ۵۰ کیلومتری شرق ناگاوار برکنار راه آهن و از مرکز مهم اسلامی راجستان است. این قصبه در گذشته شهری بزرگ بوده است. محل صوفیان مغربی است. بابا سحاق مغربی در اینجا به خاک سپرده شده است. شیخ احمد ختو، از پیروان او (متولد در دهلهی در سال ۷۳۷ قمری) مدنی در این قصبه زندگی کرده است و پس از آباد کردن احمدآباد مرکز تبلیغ خود را بدانجباره و گورش هم در آنجاست. ختو بر سر راه اصلی، اگره، اجر، سندوایران است. دو کتبیه از محمد معصوم نامی – فرستاده اکبر شاه به دربار صفوی – در این قصبه نشان می‌دهد که او در رفت و بازگشت از اینجا گذشته است. در قرن نهم این قصبه زیر لوای شمس‌خان دندانی بود زیرا که مسجدی در محوطه قلعه آن ساخته است. در محوطه اطراف قصبه که خواجه‌های قدیم این شهر است آثار مسجد و عیدگاه و مقابر زیاد است. شاهی مسجد – قسمت بالای مغارب آن تعمیری است و مورخ ۹۶۸ قمری است. کتبیه آن دور محراب است. پس از آیات قرآنی معلوم می‌شود که تجدید بنای آن در زمان اکبر شاه در شعبان ۱۶۴۸ بوده است.

کتبیه‌های مرقد بابا سحاق مغربی – خطیره اورا ظاهرآ شیخ احمد ختو ساخته است. کتبیه ایشتمش مورخ رمضان ۶۲۹ قمری است. کتبیه‌ای از سلطان بلان (۶۶۶ تا ۶۸۶) از سلاطین دهلی مورخ ۶۶۶ است.

کتبیه‌ای در حظیره محمود قنال – کوه جنت در شمال ختو است. بالای آن گورستان گنج شهیدان است. مرقد محمود قنال در اینجاست و کتبیه آن مورخ جمادی الاول ۷۳۳ قمری است. قناتی مسجد هم در همین گورستان است و تاریخ اتمام آن ذی الحجه سنّة ۷۰۰ است.

لادنوں

شهرک لادنوں در سی کیلومتری شمال غربی دیدوانه است. تاریخ اسلامی لادنوں به قرن هفتم هجری می‌رسد. کتبیه‌های سنگهای قبور جنوب شهر متعلق بهاین دوران است. در قرن هفتم و هشتم اداره این شهر با سلاطین دهلی بود. در قرن نهم به دست شمس‌خان افتاد که قلعه آن را در این دوران تعمیر کرده است. آثار تاریخی اسلامی لادنوں، دو مسجد، یک حظیره چهار ضلعی و یک باکنه بزرگ که تمام در قرن هشتم ساخته شده‌اند. دروازه ارگ شهر در سال ۸۶۴ قمری بدستور فیروزخان ناگا اور ساخته شده و باقی قسمتهای آن متعلق به دوران مغول و راجیوتها است.

جامع مسجد – مسجد جامع در شرق ارگ و از دروازه ارگ زیاد دور نیست. کتبیه مسجد برس جای خود نیست و آن را به مزار پیر مراد شهید منتقل کرده‌اند. اصل کتبیه چنین است: عبارت مسجد جامع بعد خراب شدن در عهد همایون سلطان‌الزمان الواقع بنائید الرحمن ابوالمظفر فیروزشاه السلطان در نوبت ایالت ملک ملوک‌الشرق جمال خان دیلان سلطانی نیابت ملک الشرق شمس‌الدوه والدین ایاس دیلان فرمایشی سیوسالار معلم محمد فیروز دهانسوزی فی السایع

والعشرين من ذى القعده سنه اثنى و سبعين و سبعمايه.
خلجي مسجد - در شرق شهرک لادون و جزو چتری چهارگوش با دوازده ستون است. مسجد $\frac{8}{35}$ متر در ۵ متر است و در عهد ابوالظفر فیروز شاه در سال ۷۸۵ قمری ساخته شده است.
باری با اولی (پاکته یا پاشیر بزرگ) ظاهرآ کتیبه آن مربوط به غیاث الدین تغلق است و در سال ۷۸۵ قمری ساخته شده است.
دروازه شرقی لادون در زمان فیروزخان از سلسله شمس خان ناگا اوری در سال ۸۷۴ قمری ساخته شده است.

مندور

شهرک باصفائی است، اطراف آن را با غ فراگرفته و اطراف باعها آثار تاریخی است. نژهائی از راجه‌های هندو در اینجاست و باقی‌مانده قلعه‌ی از سنگ تراشیده دیده می‌شود.
مندور را ابتدا ایلتش در سال ۶۲۴ فتح کرده و در سال ۶۳۹ علاء الدین مسعود، ملک عزالدین بلبان را حاکم ناگا اور و مندور کرد.

مسجد فیروزشاه در جنوب قلعه شهر است. تزدیک مسجد آب‌ابار و نهر آب ویل است که از سنگ ساخته شده، پاره‌ای از کتیبه مسجد باقی است که نشان می‌دهد این مجموعه در زمان فیروزشاه ساخته شده است. ظاهرآ مربوط به فیروزشاه تغلق (۷۵۲ تا ۷۹۰) است.

ناگا اور

ناگا اور بر سر راه قدیمی دبیل و مولتان به‌اجمیر و بیانه است. دوران تاریخ اسلامی آن مربوط به زمان حکومت مسلمین در سند و مولتان است. سنگ گوری در نگاوار متعلق به پسر اسماعیل داعی و مورخ ۵۴۵ قمری است. بعدها این شهر به دست محمد بن سام افتاد و از او به‌ظفرخان رسید که در سال ۸۱۵ خود را مظفرشاه خواند. مظفرشاه ناگا اور را به‌پرادرش - شمس خان دندانی - داد.
در سال ۹۱۵ زیر تسلط سلاطین دهلي بود. مسلمانان زیادی در این شهر بنا کنند. قلعه قدیمی شهر و دروازه‌های اصلی شهر بر جای است.

قلعه ناگا اور در مغرب شهر است و کتیبه‌هایی از محمد سام مورخ ۵۹۴ و محمدشاه خلنجی سال ۷۰۵ و مجاهدخان - پسر شمس خان - مورخ ۸۶۵ در آن دیده می‌شود.
کتیبه‌ای از مسجدی مورخ ۷۶۱ قمری.

کتیبه‌ای بر سنگ گوری از دوران فیروزخان مورخ ۸۲۲ قمری.
کتیبه‌ای از غیاث الدین تغلق (۷۲۵ تا ۷۲۵) و بازمانده کتیبه‌هایی که بر آنها آیات قرآن کریم و اشعار فارسی است.

بلند دروازه از قدیمی‌ترین دروازه‌های شهر است. تاریخ تعمیر آن در زمان محمدبن تغلق شاه (۷۵۲ تا ۷۵۲) بوده است.

سنگ تاریخ دیگری با اشعار فارسی مورخ ۷۳۳ نیز مربوط به بلند دروازه است.
مسجد خواجه مخدوم حسین چشتی کتیبه‌ای به سال ۷۲۵ قمری دارد هنوز این مسجد در دست خاندان چشتی نگاوار است و پیر فلی اینان حکیم منظور الحق سراج الدین است.

سنگ قبری در درگاه پیر ضمیر صاحب - گورستانی باین نام در غرب خانقاہ تارکین و متصل به باروی قیم شهر است. یکی از سنگ قبرهای این گورستان متعلق به دوست‌علی تقی فرزند داعی و مورخ صفر ۵۴۵ است. کتیبه‌بناهی در این گورستان که از بنای اصلی جدا افتاده و مورخ ۹۱۱ است. سنگ قبر دیگری در این گورستان متعلق به سال ۸۲۱ است.

سنگ بنائی متعلق به محدثی در سید امام نور درگاه به سال ۹۳۳ است.

کتیبه‌ای در «اکمولی» (بفتح الف و کاف) در محله چوری گران مورخ شعبان ۸۸۳. کتیبه‌ای در صندل کی مسجد بسال ۷۰۰ قمری.

فیروز خان مسجد مورخ سنه ۹۰۰ قمری.

کتیبه جداً افتاده‌ای در کلاگنبد مریبوط به خانقاہی است که بسال ۸۸۵ ساخته شده است.

کتیبه اٹ هنارکی مسجد (بکسر الف) مورخ ۸۰۰ که مرتبه احاد و عنات آن ریخته است.

کتیبه شمس‌خان مسجد که ظاهراً مریبوط به شمس الدین ایالتمنش (۶۰۷ تا ۳۳۶) است.

کتیبه سوری مسجد در دوران سوری سلطان اسلام شاه در شوال ۹۶۵ قمری.

کتیبه اکبری مسجد مورخ ۹۷۷ قمری.

کتیبه دودوالا مسجد در محله دودوالا (شیرفروشان) که تاریخ آن فرسوده شده و فرو ریخته است.

نرآینه

نرآینه در ۷۰ کیلومتری شمال شرقی اجرم بر سر راه قدیمی مولتان است. مجموعه‌ای بنام «حوض مصطفی‌سر» در این شهر است که شامل استخری به ابعاد 200×400 متر، پلکان نزدیک این استخر دیوار سنگی دارد که بر آن دو کتیبه فارسی است. از یکی از آنها معلوم می‌شود که این حوض رامجه‌هدخان بن شمس‌خان در سال ۸۴۰ قمری ساخته است. از دیگری معلوم می‌شود که مجاهد خان «حصارها و مساجد از سر بنا فرمود».

مسجد حوض مصطفی‌سر $50 \times 24 / 50$ متر است و کتیبه آن به سال ۸۴۸ قمری است.

سانچور

سانچور در جنوب جالور بر مرز میان راجستان و گجرات است. این شهرک بر سر راه احمدآباد بهپنان (نهر واله سابق) است با اینکه تعداد زیادی مسلمان در اینجا زندگی می‌کنند، تنها بنای قدیمی اسلامی آنجا مسجد جامع است.

جامع مسجد به ابعاد 9×20 متر است که در زمان سلطان محمودشاه بایقرای گجراتی ساخته شده است. کتیبه مسجد بر سر محراب بزرگ آن است و نشان می‌دهد که مسجد در غرہ محرم سال ۹۰۴ ساخته شده است.

تعجزه

این شهرک در ۲۷ درجه و ۵۶ دقیقه شمالی و ۷۶ درجه و ۵۱ دقیقه شرقی است. در دوران حکومت مغولان جزء ناحیه اگره بوده است. در حکومت علاء الدین عالم‌شاه - برادر سکندر لودی - روبه وسعت و اهمیت رفت. علاء الدین هم در این شهر به خاک سپرده شده است. از آثار اسلامی این شهر، ده سنگ قبر دو مسجد با مجموعه‌ای از قبور، یک مسجد بزرگ، یک عیدگاه و خرابه‌های کاخی قدیمی است.

قبری بر روی زمینی سکونت‌گاه که بر سنگ قبر آن آیات کلام‌الله و شهادتین حک شده است. مسجد حسن‌خان که مسجد و مقبره‌ایست که بر سنگ قبر آن چهارده معصوم حک شده است.

تردی

تردی دهکده‌ایست نزدیک مالپور در ۷۰ کیلومتری جنوب غربی جیپور. دو پاکنه قدیمی آن در قرن نهم ساخته شده است. تاریخ کتیبه آنها شانزدهم محرم سنه ۸۵۰ قمری است.^۱

^۱- مطالب بالا ترجمه فشرده‌ایست از صفحات ۱۲ تا ۹۴ کتاب نامبرده در ابتدای مقاله.